

PIGE

Spejderne

«Pigespejderne»

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ruth Estrup,
Lundsgade 6, Københ. Ø.

I redaktionen: Ruth Vallentin,
Nete Germark og en
patrulje bladlus.

Administration og ekspedition:
Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri,
Odense.

Bidrag til „Pigespejderne“
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 3 1965

Pigespejderhuset 25 år ...	46
Spejderhjælpen	46
Turneringen 1965	48
Søspejdere i Århus	48
April i naturen	49
En norsk spejderpike	50
Påske i Schweiz	51
Det vigtigste (Et spejder- spil)	52
Patruljehjørnet:	
Et moderne spisekøkken	53
Tovværkshusflid	54
Bølle beretter	56
En mere klædelig frisure.	58
En kløverspejder fortæller om sin hjemby - Kol- ding	60
Tinka	60
Læsehesten	62
Indbydelser	63
Postbox	63

Pigespejderhuset

25 ÅR

Indvielsessangen.

Som et Samlingssted i Byens Hjerter
ligger Spejderhuset — vores Hus,
som et Samlingssted for hele Korpset
skal det være — vores Spejderhus.

Vi har tænkt og tvivlet mange Gange —
men i Dag staar Huset her som vort,
vi maa komme — synge glade Sange —
jage alle tunge Tanker bort.

Men paa denne Dag, da Huset indvies,
maa vi ikke glemme, hvem der ga',
hvem vi skylder Tak for Spejderhuset,
hvor hver enkelt lille Sten kom fra.

Og fra hver en Spejder her i Korpset,
ja, fra hele Danmarks lille Land,
skal i Dag eenstemmigt Takken lyde:
Tak for Huset, hvor vi mødes kan.

Tak til dem, der modigt kæmpede!
og som turde forrest gaa,
vi vil takke ved at hjælpe,
for at Huset kan bestaa.

Fra Spejderne i Storkøbenhavn.

DDP's sluttal for SPEJDERHJÆLPEN 1964 blev: 166.697,76 kr.

FERIE-OPHOLD

Morsomt sommerjob!

Er du 16—17 år eller derofter, rask og sund, praktisk anlagt, med et godt humør og parat til at tage fat på lidt af hvert, både ude og inde, på alle tider af døgnet, er der et job ledigt på Jægergården i de travle sommermåneder. (15. juni—15. august.)

Skriftlig ansøgning, evt. med lønkrav, til Tom,

Fru Grethe Jørgensen, Jægergården, Ørnholmvej, Snekkersten.

Helga Wellejus
(kaldet Mamma)

Pigespejderhuset

1940-1965

I år er det 25 år siden, at alle danske pigespejderes sparedrøm gik i opfyldelse. Gennem lange tider havde alle medlemmerne af korpset puttet småmonter i et „Spare-spejderhus“ af pap og indsendt pengene — mindst en krone pr. spejder — til korpset. (En krone var nu dengang noget mere værd end nu.) Og alle ønskede sig, at Spejderhuset måtte blive virkelighed, og spekulerede på, om det mon ville komme til at ligge i *deres* hjemby. Der blev også skaffet mange flere penge, end dem, der kunne rummes i de små paphuse.

Rundt om i landet udviste troppene stor opfindsomhed, når det gjaldt idéer til at tjene spejderhuspenge. I bladene kan man læse herom.

I Novemberbladet af Pigespejderne 1939 meddeles det, at sparehuspengene er kommet op på kr. 4.100,00. Derefter begynder man at sælge aktier på ønskehuset, og desuden tegner forskellige byer sig for moblering af værelser, og efter nytårsparaden i 1940 kunne de københavnske spejdere tage Spejderhuset i øjesyn — huset var købt!

Det var næsten ikke til at tro, at vi havde fået et hus, der rigtig var vores allesammens, men det *var* rigtigt og den 6. februar 1940 blev Spejderhuset i Lundsgade indviet under medvirken af alt, hvad der kunne krybe og gå i blå spejderuniformer, med hurraflag, og gallasløjfer. Det var en dejlig dag!

Arene gik, og Spejderhuset blev en selvfølgelig ting, det blev det sted, hvor man samledes, og hvor man boede, når man kom tilrejsende. For mange studerende har Spejderhuset været deres hjem, mens de læste i København. Men frem for alt var Spejderhuset det sted, hvor man kunne holde møder under krigen, selv om møder var forbudt, og selv om det var mørke- og spærretid udenfor. Efter møderne gik man til ro i koirne eller på et tæppe på gulvet.

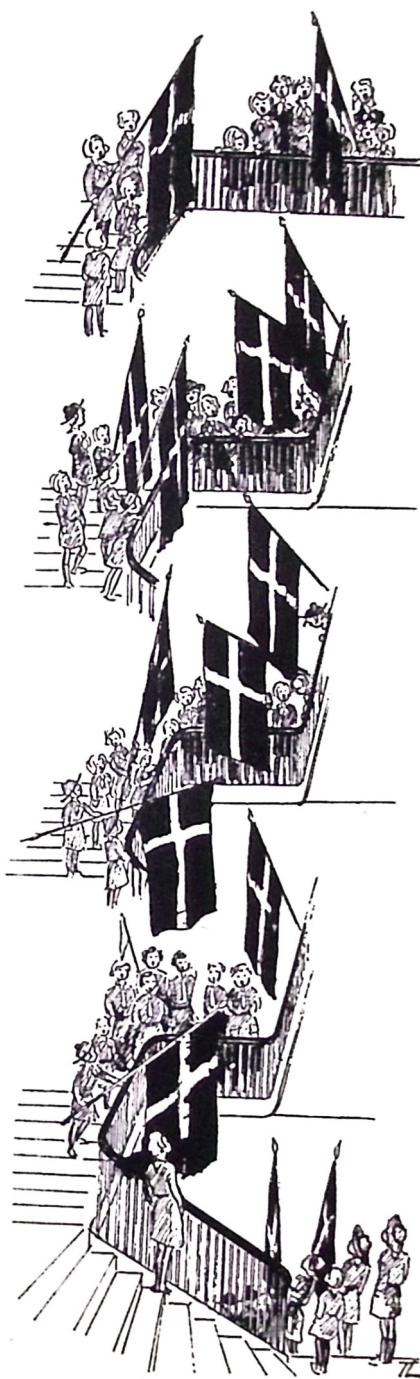
Tiderne har ændret sig, og korpset er vokset, men alle vil vi tænke på dem, der fik idéen, dem der sled med den, og alle de spejdere og førere, der spinkede og sparede for at huset kunne blive til virkelighed.

Tak til dem alle, tak til Spejderhuset og til Mamma, der har stået for „husholdningen“ gennem 25 år. Og vor tak kan vi vel næppe udtrykke bedre end med den lille sang fra Pigespejderhusets indvielse i 1940.

Gid mange, mange blå må mødes i huset fremover, og gid det altid må være et rigtigt Spejderhus.

Spejderhusets 25-årsdag fejredes den 6. februar med reception og middag, og mange glade gæster, blomster og gaver. Særlig fejrede man pensionatets værtinde, Helga Wellejus, der jo også havde 25 års jubilæum.

Red.

Korpsturneringen

1965

*Vågen, beredt og rap som en pil,
vi taber og vinder med glade smil.*

Vi må desværre meddele, at følgende troppe af forskellige årsager ikke kan deltage i turneringen:

Trop	Division	Distrikt
1. Højbjerg	Marselisborg	Midtjylland
Nexø	Bornholm	Nordsjælland
Viby-Kongsvang	Ole Romer	Midtjylland

I stedet vil følgende troppe deltage:

Bogense	Sct. Knud	Fyn
Hornslet	Djursland	Østjylland
Akirkeby	Bornholm	Nordsjælland

Vel mødt!
Turneringsudvalget.

* * *

Hvem vandt kongepokalen?

Hvornår og hvor?

1922	Brahe-Trolleborg
1925	-
1928	-
1932	Brendegård
1936	Brahe-Trolleborg
1946	-
1951	Rhoden
1956	Hylkedam
1960	Brahe-Trolleborg

Hvem vandt?

Svendborg og Horsens
Horsens
2. København
Slagelse
-
3. Odense
Brenderup
3. Odense
4. Lyngby.

Søspejdere i Århus

7. Aarhus trop har dannet en seniorsøspejderpatrulje, som vi kalder „Nauta“. Vi vil gerne fortælle om vores første vanskelige tid som D.D.P.'s eneste søspejderpatrulje.

Det hele startede en septemberdag i 1963, da vores tropsfører „Muggi“ sammenkaldte førerpatruljen til møde. Uden forberedelse blev vi spurgt, om vi havde lyst til at blive søspejdere. Vi var som himmelfaldne, for det var et ønske, vi ikke havde turdet udtale højt. Næste punkt på dagsordenen var, *hvordan* vi blev søspejdere. Vi blev enige om at skrive til spejderchefen, for at få tilladelse fra højeste sted. Det svar, vi fik, var over al forventning, og nu fik vi kontakt med seniorudvalget. Vi har korresponderet med en finsk søspejder fra dette udvalg, og vi har fået bestemt et uniformsreglement.

De sidste vintre har vi gået til navigations- og tovværkskursus. Vi er kommet i kontakt med de drengesøspejdere, der findes her i Århus, og af dem har vi lært meget om søspejderarbejdet. Desværre kender vi ikke så meget til pigespejderarbejdet. Derfor har et par af os søgt om at komme til Finland til sommer, hvor der afholdes en seniorlejr bl. a. for søspejdere.

Vores største problem er dog at skaffe penge til en båd. Vi har alle haft forskellige småjobs for at tjene penge. Hele vores „formue“ er sat i banken, og til næste sommer må vi se at få en båd. Indtil da må vi sejle med venner på havnen.

Nu håber vi, at der er andre seniorpatruljer, der har lyst til at blive søspejdere, for det er et herligt liv. — Slut op kammerater, „for der er jo vand nok“!

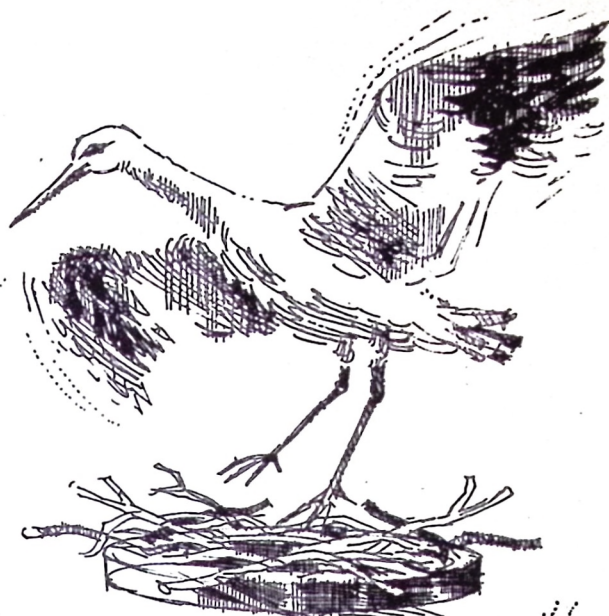
Med søspejderhilsen
„Nauta“ 7. Aarhus trop.

Hvis der skulle være andre spejdere, der var interesserede i søspejderarbejdet, vil jeg meget gerne i kontakt med dem.

Med søspejderhilsen
søsp. ass. Birgitte Knudsen
Århus C

april i naturen

april er vel en af de mest aktive måneder i naturen. Også i denne tid vender mange trækfugle hjem, og i søer og vandhuller er der mange interessante ting at se.

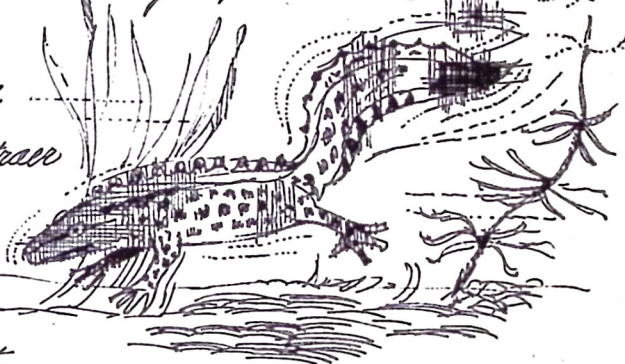

Der er ikke mange storker tilbage i Danmark. Men der er der i Sønderjylland, og de vender hjem på denne tid.

Fuglekonguen, Danmarks mindste fugl, vender også nu tilbage og bygger sin lille mosrede i toppen af nåletræer.

De brune frøer er kommet frem. Deres æg lægger de i store, gule klumper på lavt vand. Hvor at tage nogle af med hjem i et glas og følge udviklingen.

i søen finder vi salamanderen. Han har nu sin flotte yngledragt.

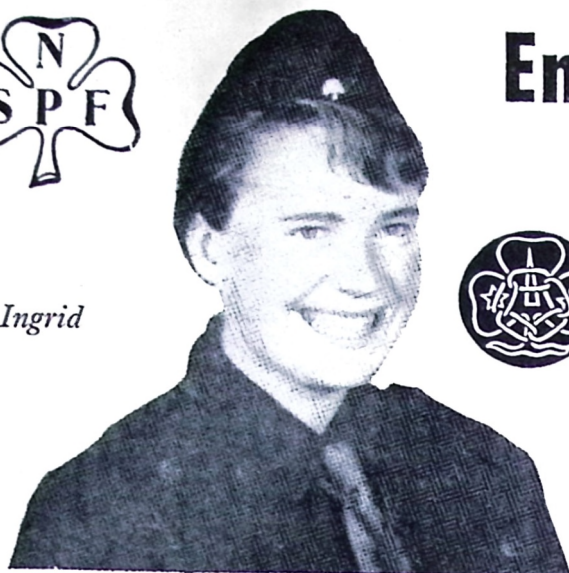
hugormen dukker frem fra dalen og begynder sin musejagt.

BAY-

Ingrid

En norsk speiderpike

fortæller om, hvordan de
startede 2 troppe i Kirkenes og om
spejderlivet der.

Jeg heter Ingrid Andersen, men går under navnet Daffy i patruljen. Jeg er patruljefører, har 2. graden, og er 16 år. I høst er jeg begynt i 3. real på Kirkenes. Jeg må bo på hybel i byen, for dessverre bor jeg 6 mil fra Kirkenes, på Skogfoss, hvor et stort kraftanlegg er under bygning.

Egentlig kommer jeg fra Bergen, hvor jeg var speider i Bergen 12. For en stund siden flyttet vi hit opp, og vi blir sikkert boende her en tid.

Kirkenes er en nydelig by, som ligger fint ved

Varangerfjorden. Navnet er kommet av at i begynnelsen av århundret var det bare noen få hus og en kirke ute på neset. Nå er det mange fler hus her, og kirken som ble brent under krigen, er nå gjenreist og ligger på neset. En mil fra Kirkenes, i Bjornevatn, ligger Norges største jernmalmgruve. Malmen blir transportert med jernbane til Kirkenes, der den blir foredlet og eksportert. Avtagere av malmen er England og Tyskland. En del går også til Norsk Jernverk i Mo i Rana. A/S Sydvaranger som dette selskapet heter, bygget anlegget fra 1907—10.

Kirkenes har ca 4000 mennesker. Rundt omkring Kirkenes ligger mange småsteder, så innbyggertallet blir ikke så veldig lite. I Neiden har vi en liten gresk-katolsk kirke som ble flyttet fra Finland for flere hundre år siden. Alderen på den er det ingen som vet helt nøyaktig, men folk anslår den til å være ca 500 år gammel.

I 1928 begynte speiderarbeidet på Kirkenes, og det ble drevet med stor iver. Men dessverre døde

Kirkenes. Turisthotellet i forgrunnen.

Til venstre ses noe av A/S Syd-Varangers anlegg.

En del av Ingrids patrulje. Det er akkurat før patruljen skal delta i morgensamlingen på tropsleiren i sommer.

det bort etter flere års iherdig arbeid, og de sidste årene har det ikke vært noen aktive speidere her. Men så pludselig i oktober 1962 kom det en blaff som blåste liv i speiderarbeidet igjen. Med 8 aspiranter startet vi og lærte dem 3. graden. Den 22. februar i år hadde vi opptagelse, og da var det stor fest. Hun som startet speiderarbeidet her på Kirkenes opptok jentene, og alle mødrene våre hadde ordnet til deilig mat så vi koset oss lenge utover kvelden. Vi hadde invitert alle foeldre og alle speiderguttene med sine foreldre, så vi var en stor flokk samlet den dagen.

Ellers var vi en turflittig tropp. I vinter var vi på hyttetur, og i 30 graders kulde var det ingen lett jobb å få varmet opp hytten.

Nye aspiranter ble tatt opp etter opptagelsen, og den 16. mai var det igjen opptagelse i Kirkenes I. 17. mai var det vel 30 speidere som var ute og gikk i tog. Det var et flott syn, og folk glædet seg fordi det igjen var kommet speidere på Kirkenes.

Den 27. juni til 4. juli var vi på vår aller første leir. Vi holdt til i Neiden, 4 mil fra Kirkenes.

Egentlig var det bare troppsleir, men vi hadde også med 2 jenter fra Lakselv og 1 K.F.U.K.-speider fra Ålesund 3.

Vaeret var flott fra første dag, men myggen plaget oss litt vel mye. Litt regn hadde vi jo, men det fikk vi bare god trening av. Moro var det i hvert fall. På leiren fikk vi lære mye nytt, og nyttig, som blir til stor hjelp for oss i det daglige liv. Det har jeg fått erfare mang en gang.

En av kveldene hadde vi besøk av foreldrene våre, og da laget vi til litt ekstra underholding, og de koset seg godt. Det sa de i hvert fall.

I slutten av mai ble det startet en ny piketropp her på Kirkenes. De skal opptas til høsten, og etterpå tar de opp nye aspiranter, så om ikke lenge blir det en hel liten speiderhaer her. Dessuten har vi en guttetropp her også, så hvis vi trenger noen „sterke speidergutter, er de alltid parat til å hjelpe oss.

Til slutt vil jeg bare sende en hilsen til alle mine speidersøstre rundt om,

fra Ingrid, Kirkenes 1 tropp.

PÅSKE I SCHWEIZ

Hvor påskeharen besøker barnene

Når påsken nærmer sig, venter alle born rundt i Schweiz spændt på påskeharen, som naturligvis bringer dem æg. Børnene skal i forvejen have sat små påskereder ud, som de selv har lavet af grønt mos og kviste. De sætter en rede ud foran trappen eller ud i haven, så haren har lettere ved at lægge æggene deri. Når haren har lagt æggene i reden gemmer han den et eller andet sted, og næste morgen må bornene selv løbe rundt for at finde reden. Den kan være gemt mange forskellige steder, ude i haven eller inde i huset. Man fortæller bornene, at haren i forvejen har aftalt med den nærmeste hønsegård, at før påske skal hønsene lægge særlig mange æg. Så en dag henter haren alle æggene, og han bringer dem hjem til sin familie, som nu hjælper ham med at dekorere dem i fine farver og mønstre for derefter at løbe rundt og fordele dem til bornene. Derfor er alle born naturligvis meget artige, når påsken nærmer sig.

I ved vel alle, at inden man begynder at dekorere æggene, skal de

være hårdkogte. Man kan også fjerne blomme og hvide helt. Dette gøres lettest ved at lave hul i hver ende af det rå æg med en stoppenål, og så puster man blomme og hvide ud gennem hullet.

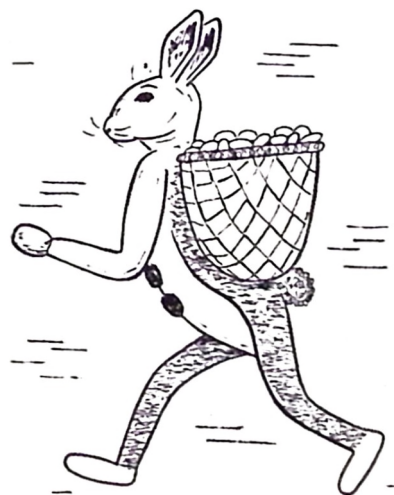
I Schweiz binder man mos og forskellige slags græsser, som man nu kan finde på denne årstid, omkring æggene og koger dem sammen med logskaller. Der skal mange skaller til for at få den rigtige gule farve. Man ser da mange forskellige nuancer og mønstre fremkomme, når man fjerner mosset og græsset.

På kroerne i Schweiz står rundt om på bordene små kurve med æg i alle regnbuens farver, og er man inviteret til påskefest, er der altid et dekoreret æg som visitkort til hver gæst, og man leger da en lille leg. Hver person holder sit æg enten med den runde eller spidse ende mod sin modstander, der holder sit på nøjagtig samme måde. Det kommer da an på, hvem af de to, der først får slået hinandens æg i stykker. Derefter vendes æggene, og det samme prøves med den anden

hele ægspids. Den som nu er vinder må få et ønske opfyldt.

I flere små landsbyer har de en sjov skik. Man bygger en slidske af træ ned ad en bjergside, og alle børnene lader derefter deres smukt dekorerede æg rulle ned af slidsken, langs hvilken byens befolkning står og beundrer de fine æg.

Mon I ikke også får lyst til at lave Jeres egne små traditioner til påske? God fornøjelse og god påske. SUS.

DET VIGTIGSTE...

Et spejderspil til brug i Sct. Georgsmåned
eller ved en anden lejlighed

Ved spillets begyndelse er scenen kun svagt belyst.

To spejdere, Lise og Else kommer ind.

Lise: Vent lidt Else. Jeg har fået en sten i skoen.

Else: Ja men, skynd dig nu, ellers kommer vi for sent til mødet.

Lise: Ja, og så bliver vi skældt ud igen! Kis er så sur, hun skælder ud over ingenting.

Else: Hold nu op! Lise.

Lise: Ja men alt hvad vi si'r og gør, er jo forkert, tænk bare på sidst, da Gerda sagde, at det vigtigste i spejderarbejdet var prøverne, hvor blev hun gal!

Else: Det synes du da osse — ikke?

Lise: Jo, selvfølgelig! Hvorfor skulle vi ellers ha' alle de prøver, hvis de ikke var vigtige?

Else: Jeg tror nu ikke prøverne er det vigtigste. Hvad mener du f. eks. om lov og løfte?

Lise: Åh, begynd for alt i verden ikke at præke.

Else: Jeg syntes nu alligevel at lov og løfte er det vigtigste.

Lise: Det gør jeg ikke!

Else: Jo, jeg tror det. Men de snakker altid så meget om prøver og duelighedstegn og konkurrencer. (Sukker) som om, det var det det drejede sig om.

Lise: Jeg ved nu ikke — (Musik eller sang i det fjerne f. eks. Our way is clear). Hør! kan du ikke høre en mærkelig sang? (Sangen forstærkes).

Else: (lytter) Jo, nu kan jeg høre det — det lyder godt.

Lise: Der er også et lys. Det var der ikke før.

Else: Det må være månen der skinner lige på os.

Lise: Men det er ikke fuldmåne i aften, i hvert tilfælde ikke efter min kalender! Det kan umuligt være månen!

(Begge lytter, sangen og lyset bliver stærkere).

Else: Jeg syntes det er mærkeligt — syntes du ikke?

Lise: Jo bestemt! Se der!

(Der kommer en skikkelse ud af lyset og nærmer sig dem. Personen bærer en nydelig, men ubestemmelig spejderuniform — eller blot en stærk blå kappe med et gult kløver (verdensmærket), opsmækket spejderhat el. lign.)

Else: Hvem kan det være? (Griber Lise i armen).

Skikkelsen: (standser). Hvorfor stirrer I sådan på mig? Ved I ikke, hvem jeg er?

Lise: Nej, det tror jeg ikke. (De holder hinanden fast i hånden).

Skikkelsen: I ser ud, som om I er bange. Det var skam slet ikke meningen at skræmme jer. Men jeg syntes, at I så ud, som om I ledte efter noget, I havde tabt i mørket. Derfor kom jeg. — Har I mistet noget? Søger I efter mig?

Else: Dig? Vi kunne da ikke søge efter dig, når vi ikke engang ved hvem du er!

Skikkelsen: Men alle spejdere kender mig da ellers, hvis de altså husker spejderløftet.

Lise: Hvem er du da?

Skikkelsen: Jeg er spejderbevægelsens gode ånd. Dengang I blev spejdere, var jeg til stede. Jeg lærte jer at kende, da I aflagde jeres spejderløfte. Siden har jeg hjulpet jer både i arbejde og leg. Jeg ser alt, hvad I laver.

Lise: Men hvorfor har vi så ikke set dig før?

Spejderånden: Spørger I mig om det? Ja, så vil jeg svare. Jeg er den ånd, der bor i hver ægte spejder! Når I ikke har set mig, kommer det af, at I er begyndt at miste troen på spejderarbejdet. Nu kommer jeg for at give jer troen tilbage. Else og du er venner. I deler hinandens hemmeligheder og glæder og sorger, men i dag var I uenige om spejdersagen.

Lise: Ja, det er sandt.

Spejderånden: (til Lise). Du har mistet den første store iver, den begejstring som alle nye spejdere har, når de gør sig umage for at holde spejderlov og løfte. For dig er det alt sammen blevet ensformigt, og målet bare en slags drøm, fordi du har glemt at tænke på, hvad der er bedst for andre. Du tænker hele tiden bare på dig selv!

Else: Jeg skammer mig, når jeg hører dig sige det!

Lise: Det gør jeg også, for det er sandt, hvad du siger. Vi har fuldstændig glemt at være spejdere på den rigtige måde. Når der er noget galt i troppen, eller nogen er trætte og mister humøret, så kommer det nok bare af, at vi mest har tænkt på at få så

mange mærker og prøver som muligt, og glemt, at vi skulle være gode kammerater.

Spejderånden: Nu skal jeg fortælle jer noget. Prov at forestille jer hvordan det var, dengang spejderbevægelsen begyndte. Baden-Powells store idé var ligesom en ny sang, der blev sunget for første gang. Der var en eller to, der hørte den, siden var der flere der sang med. I mange lande hørte man den sang, lærte den udenad og elskede den, og nu lyder de kendte toner over hele verden. Spejderbevægelsen voksede op fra en lille begyndelse, og hver spejder som gør sig umage for at følge lov og løfte, hun hjælper den et stykke videre. Men sangen skal synges rigtig — uden falske toner! Hvis I vil være med, så skal jeg vise jer noget, som I måske ikke har set for. — Jeg skal vise jer, hvordan piger fra hele verden også de nye lande, kommer for at få del i alt det, som spejderbevægelsen kan give. De tager imod det, og arbejder med, og som gode kammerater bærer de spejdersagen videre ud i verden, — og hvor spejdersagen kommer, gør også venskabet frem.

Else: Kan vi også blive venner med dem?

(En flok spejdere fra forskellige lande går syngende forbi, (Verdenssangen), holdende hinanden i hænderne. De går over scenen frem mod lyset. Da den sidste er borte siger Spejderånden).

Spejderånden: Også de er mine venner. Gennem mig kender spejdere over hele jorden betydningen af at have spejderlovens 10 bud med i tanke, ord og handling. Jeg hjælper, dem når det ser mørkt ud, og når det er svært at se idealerne lyse klart. Jeg vil hjælpe jer alle sammen med at holde fast ved jeres kærlighed til spejdersagen, jeg vil hjælpe jer at virkeliggøre loven. Vi skal begynde lige nu med os selv! (Med Lise og Else i hånden går hun frem mod lyset, og efter dem følger spejdere syngende f. eks. „Begynd i dit eget indre“, „Verden er stor du“ eller „Spejdere er vi“.)

Oversat efter et meget gammelt norsk spejderblad.

Patrulje- HJØRNET

Nu ved I sikkert,
hvor troppen
skal i sommerlejr,
og så er det
tid at tænke på
lejrudstyret.

Skal vi lave et moderne „spisekøkken“ til patruljen?

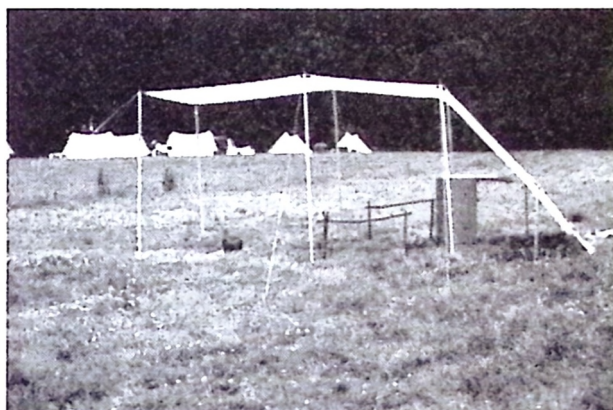
Har du lyst at prøve noget nyt?

Min britiske spejderkammerat, som har indført patruljemadlavning efter dansk mønster, anskaffede sig et „hollandsk køkkentelt“ og senere flere, i Engand regner det nemlig også om sommeren! Køkkenmarkien, som det jo egentlig er, har stået sin prøve i mange våde lejre. Det skal selvfølgelig laves solidt og også „passes“ ligesom andre telte. Måske du har lyst til at prøve at lave (eller få lavet) et sådant?

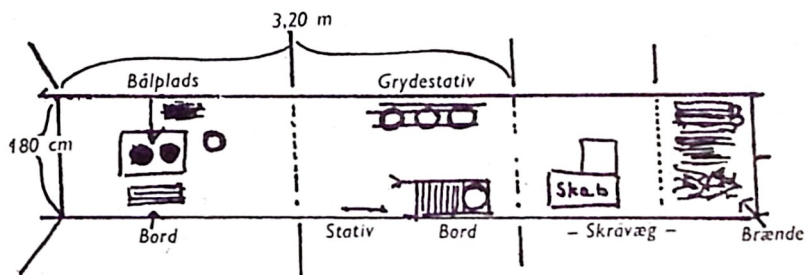
Der skulle nu ikke være så mange ben i at lave det selv, for dem der har fantasi og håndelag, måske kan I lave det bedre med vægge eller læskærme? Man kan selvfølgelig også hjælpe sig i nøden med et teltunderlag, 4 teltstænger, 4-8 barduner og ligeså mange pløkke, hvis man har et ekstra sæt til hver patrulje — eller spiser I i teltene mellem soveposer og rygsække, når det regner skomagerdrengene udenfor?

Selvfølgelig har vi lov til at håbe, at det bliver fint vejr i lejren, men det er nok klogere at være beredt, og der er nu ikke noget helt modigt i at have vandet til at løbe ned ad ryggen, når man skal lave mad i øsregn — det er snarere lidt dumt, at man ikke forstår at indrette sig praktisk.

Gamle Ræv

Sådan placeres tingene
i teltet.

„Hollandsk Køkkentelt“.

Velegnet til patruljemadlavning —
og i regnvejr — „Spisekøkken“.

5,5 m x 1,80 m teltdug.

Tilbehør:

4 stænger á 1,85 m delt.

2 stænger á 2,00 m delt.

2 stænger á 0,75 m.

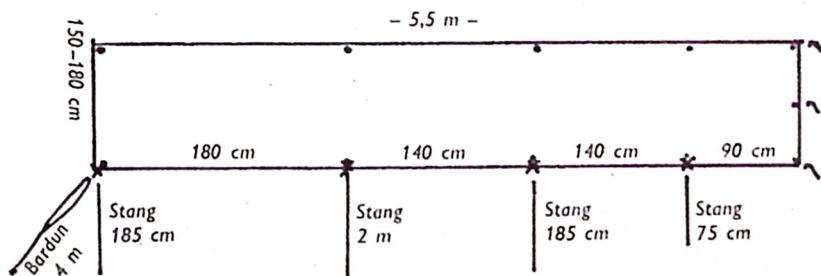
6 barduner á 4,00 m.

2 barduner á 1,50 m.

alle med strammere.

12 pløkke med pose.

1 teltpose.

Det er en forkert antagelse, at tovværksarbejde kun egner sig til skibsbrug. Tværtimod er der så rige muligheder i dette materiale, at det kan anvendes til fremstilling af talrige nyttige eller dekorative genstande egnet for brug i land, og i mange tilfælde kan det også formes efter en moderne smag.

Ofte er tovværkshusflid udført som

Fig. 1. Således holdes garnet ved fremstilling i hånden af et lille, ringformet tyrkerknob.

Tovværkshusflid

med Niels Næve ©

Tyrkerknobene

en kombination af forskellige arbejdsprocesser, hvoraf de vigtigste er: Tyrkerknobet, katning, svineryg, platting, pynteknob, splejsning, takling, almindelig knob og almindelig stik.

De fleste kender en smule til tyrkerknobet, og da det erfaringsmæssigt er ret populært, fordi man hurtigt finder, at der opnåes resltuater, vil vi straks tage fat på at lære nogle af de vigtigste former.

Intet knob benyttes så hyppigt i dekorativt tovværksarbejde som tyrkerknobet, der kan udføres i utallige variationer og kan formes efter ønske til en ring, lang eller kort, tyk eller tynd, rund eller firkantet efter behag, til et

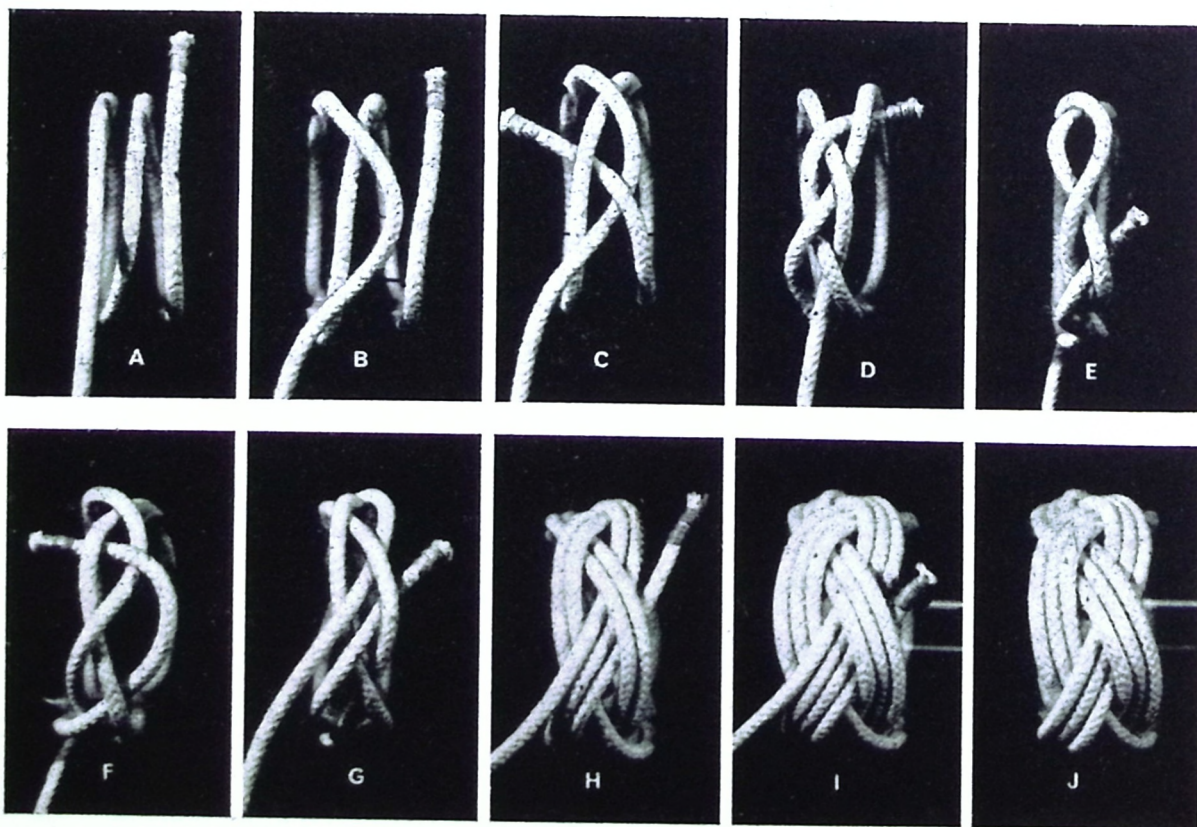
rør, en kugle, en skål eller en flad roset.

Normalt skelnes mellem syv hovedgrupper af det almindelige tyrkerknob, bestemt ved antallet af rundtørner i det enkle knob (uden fordoblinger). Vi vil foreløbig kun beskæftige os med de tre mest elementære: A: treslåede knob. B: fire-seksotte og tislåede knob. C: fem-syv-ni og elleveslåede knob.

Inden for disse grupper kan varieres med antal af bugter og antal af fordoblinger.

Hvis det ringformede tyrkerknob ikke skal ligge fast omkring en genstand, kan det formes i hånden som

Fig. 2. Således fremstilles det ringformede, treslåede tyrkerknob med fem bugter.

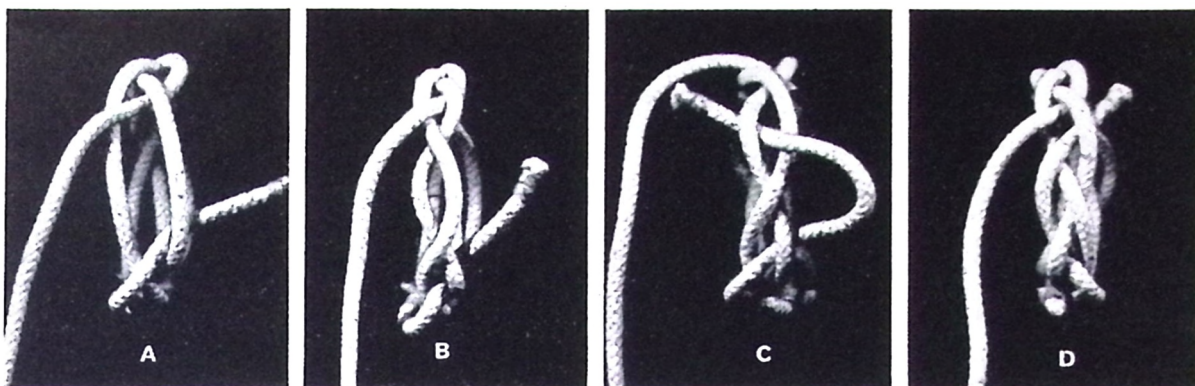
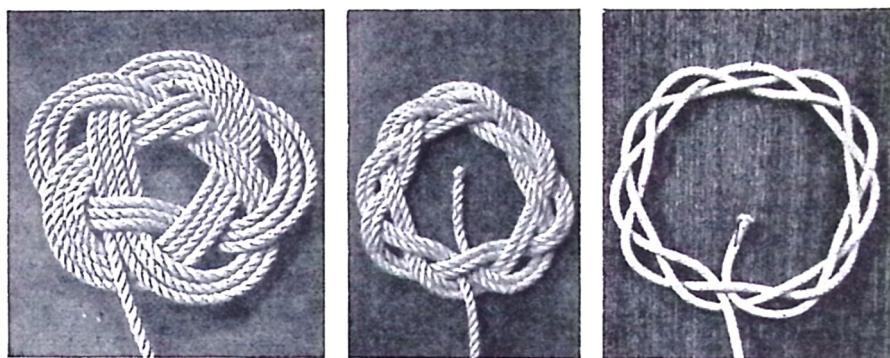

Fig. 3. Således udvikles det treslåede tyrkerknob fra fem til otte bugter.

Fig. 4. Til venstre rosetformet, treslået tyrkerknob med fem bugter. Firedobling er påbegyndt. I midten samme knob med otte bugter og én fordobling. Til højre samme knob med elleve bugter uden fordobling.

vist på illustrationen, men hvis man tilstræber en regelmæssig form, anbefales det at forme knobet omkring en rundstok eller et rør af passende tykkelse. Ved nogle af de her gengivne illustrationer er for tydelighedens skyld benyttet et gennemsigtigt rør.

Ved de mindre tyrkerknob kan længden af det lignegods, som skal benyttes, beregnes til lidt over to gange omkredsen gange det samlede antal rundtørner. Til fordobling kan f. eks. bruges en sækkenål.

Treslået tyrkerknob med fem bugter

- A: Tag to rundtørner parallelt omkring røret.
- B: Venstre part lægges i en bugt ind over parten nærmest til højre, så der dannes to kryds.
- C: Tampen føres fra højre mod venstre mellem de to kryds — over og under de andre parter.
- D: Tampen føres tilbage over det øverste kryds, idet den flettes over og derefter under en part.
- E: Venstre part lægges igen i en bugt over parten til højre, så der dannes to kryds.
- F: Tampen flettes fra højre til

venstre mellem krydsene over og under.

- G: Tampen føres ind parallelt med den faste part. Skelettet til knobet er færdigt, og fordobling kan påbegyndes.
- H: Tampen har atter været tre gange rundt, og en fordobling er fuldført.
- I. Det tredoblede tyrkerknob.
- J: Tampene er skåret af og skjult på knobets underside, hvor de kan fastgøres med et sting sygarn eller med en dråbe lim.

Treslået tyrkerknob med otte eller elleve bugter

Dette udføres som en direkte fortsættelse af det treslåede knob med fem bugter — inden fordoblingen.

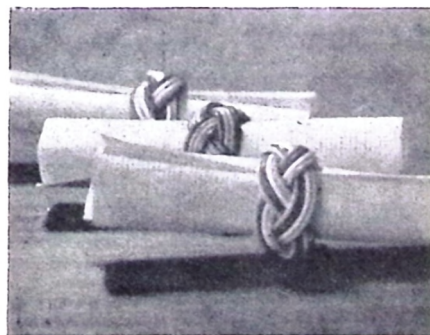
Fig. 3A er næsten identisk med fig. 2G. Det bemærkes dog, de to parallelle parter er presset så langt væk fra hinanden som muligt.

- B: Venstre part er lagt i en bugt ind over højre part, så der dannes to krydsninger.
- C: Tampen føres fra højre mod venstre mellem de to kryds over og under parterne.

D: Tampen føres tilbage fra venstre mod højre parallelt med den stående part.

Nu kan man påbegynde fordobling eller tredobling. Hvis man i stedet ønsker endnu flere bugter i knobet, får man en forøgelse på tre bugter, hver gang processen gentages (se fig. 4).

Fig. 5. Servietringe af treslåede tyrkerknob med fem bugter, fremstillet af plasticrør i forskellige farver. Rørenes samlinger, der er udført ved hjælp af små træpropper og lignende, ligger skjult under fordoblingerne.

Jeg elsker rejemad...!

BØLLE BERETTER:

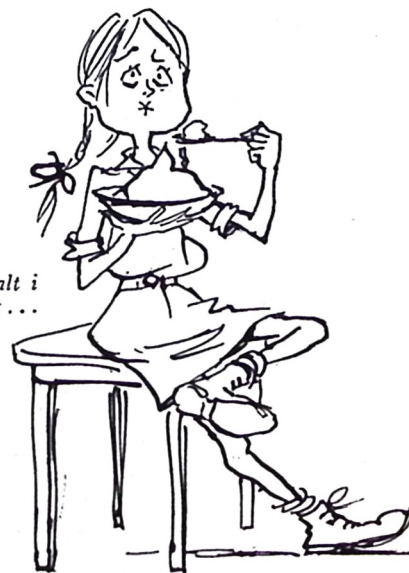
Mågepatruljen 1945-1965

For en måneds tid siden sad Tut en aften til patruljemøde og pudsede sølvpladerne på patruljestanderen, og pludselig sagde hun: „Nej, se en gang, — er I klar over, at den 20. i næste måned, så har vi 20-års jubilæum“? Vi har jo allesammen set på dette smukke, patinerede skind en million gange, vi kender det dødtrette udtryk i den evigt svævende måge, men vi havde aldrig bemærket, at der også stod, at Mågerne var startet i 1945. Det er jo ellers det år, hvor far og mor påstår, at det var forår som aldrig før eller siden, og det var i hvert fald det år, hvor krigen holdt op, hvor den første atombombe blev kastet, og FN blev til, og nu er det blevet klart for os, at det også var i dette historiske år, at Mågepatruljen så dagens lys.

Vi blev hurtigt enige om, at det var noget, der burde fejres, ved andet end et almindeligt patruljemøde, og det vil hos os altid sige, at vi skal have noget at spise. Vi har haft mange af den slags specialmøder, og de er altid mægtig sjove, og vi kan ikke rokke med ørerne, når vi går hjem. Disse møder har blot den ulempe, at de kan ikke holdes i lokalet, hvor vi hverken har vand eller gas, så vi skal altid finde husly hos een eller anden. Betina, som er ganske ny i patruljen, foreslog straks, at vi kunne være hos hende, men jeg var ikke meget for det, for det kan ikke undgås, at huset bliver præget af, at otte piger laver mad på een gang. Det er slet ikke, fordi vi bedst kan lide, at der ikke er andre hjemme i huset, men alle de „gamle“ forældre, de er efterhånden blevet det, vi kalder „må-

gevaccineret“, så de tager det hele, som det kommer, og regner selvfølgelig også med, at vi får vasket op og ryddet væk efter os inden vi går. Derfor kunne jeg ikke rigtig lide, at Betinas familie skulle have sin „mågedebut“ ved eet af vore specialmøder, men Betina holdt på, at det ingenting betød.

På det sidste møde inden jubilæet aftalte vi menuen. Det er aldrig en middag i den forstand, at vi får suppe, fisk, steg og kage i den reglementerede rækkefølge. Nej, vi taler om, hvilke retter vi holder

*Vi kommer nu salt i
hjemme hos os...*

allermest af, hvilke af dem det er allerlængst siden, vi har fået, og hvilke af dem igen, vi slet ikke kan undvære mere. Når vi så er nået frem til 4–5 forskellige ting, så beslutter vi os for dem, hvis ellers patruljekassen kan magte udgifterne. Denne gang skulle vi have pandekager med is og franskbrød med rejer, men *uden* salatblade, karse, persille, dild eller lignende. Desuden skulle vi have citronfromage, det har vi fået ved de sidste fem specialmøder, men vi har svoret at blive ved, indtil den ikke skiller for os. Kartoffelmos trængte Gemse eventyrligt til, for det var der ingen hjemme hos hende, der kunne få ned, og Betina, som var den nyeste og oven i købet skulle lægge hus til, fik opfyldt sit hede ønske om æblemostgelé.

Det blev en mægtig aften, og jeg skal love for, at Betinas far, mor og bror blev vaccineret både første, anden og tredje gang. De var næsten ikke til at holde ude fra køkkenet, mens vi lavede maden, og de gik på med krum hals, da vi bagefter skulle spise produkterne. Vi har som før bemærket aldrig nogen fast rækkefølge for retterne, når der er noget, der er færdigt, så kalder vi styrkerne sammen, og spiser det. Det første, der blev færdigt var rejemadderne. Vi er otte i patruljen og tre i Betinas familie, så jeg havde altså regnet med at købe ind til 11 personer. Af det ene franskbrød, jeg havde købt, var der også pænt blevet 11 skiver, men jeg havde helt glemt, at der skulle smøres smør på brødet, så det havde jeg ikke fået købt. Det ærgrede mig, at vi havde besluttet, at vi ikke ville have salat eller andet grønt på, for det havde dækket lidt over fadæsen, men den var faktisk umulig at skjule, for min medfødte økonomiske sans havde fået mig til kun at købe een dåse rejer. Når vi fordelte indholdet af denne ene dåse på de elleve usmurte stykker franskbrød, så var maden lige ved at passe matematisk, logisk og grammatikalsk korrekt til sit navn, hvor pålæget er nævnt i ental – rejemad!

Den næste, der slog på gongongen, var Tivilling, som havde eneansvaret for pandekagerne med is i. Det skal siges til hendes ros, at de var fine. Smukke i kuløren, passende i konsistensen, og holdt varme lige til det sidste, hvor isen kom i, det skyldtes nok bl. a. de erfaringer, vi høstede sidste gang, hvor vi kom isen i pandekagerne efterhånden, som vi tog dem af panden, nå, det er en anden historie, og disse pandekager var altså fortræffelige. Der var blot den lille ubehagelighed ved dem, at der kun var blevet ti ud af portionen, så jeg fik ikke nogen, jeg lod taktfuldt som om, jeg havde nok at gøre med at piske i kartoffelmosen.

I kan få et stykke hver med hjem...

Citronfromagen lykkedes over al forventning. Nu har vi så mange gange spist mærkelige ting under dette navn, sommetider var den trådet og underlig som en græstørv i forårstiden, sommetider var den delt i to skarpt adskilte lag, stiv gelé i bunden, og dødt skum ovenpå, men til jubilæet lykkedes den så godt, at vi besluttede, at sådan en citronfromage skulle vi også have til det næste specialmøde. Kartoffelmosen smagte fint. Vi plejer ganske vist at komme salt i hjemme hos os, men Gemse påstod, at det gjorde man ikke, det var den eneste forskel på kartoffelmos og stuede kartofler. Vi spiste mindst tre portioner hver, men Gemse må alligevel have overvurderet vor appetit, for der var nok til Betinas familie i en hel uge derefter, da vi satte det væk. Nu var al vor gode appetit også ødelagt, så det gjorde ikke så meget, at vi ikke kunne få æblemostgeléen ud ad formen. Det skyldtes dels det, at jeg belært af tidligere erfaringer, hvor det varede seks timer for geléen at blive stiv, i smug havde kommet fem ekstra blade husblas i mosten, dels det at Tit i distraktion, havde kommet den i opskriften nævnte mængde husblas i – to gange!

Inden vi gik i gang med opvasken, skar vi æblemostgeléen i otte lige store stykker og beregnede, at hvis vi hver tog en klump med hjem og opløste den i 8 dl varm æblemost, så ville vi kunne invitere alle vore familiemedlemmer på en jubilæumsgelé, og den idé vakte stort bifald.

Bolle.

Er du på udkig efter en klædelig frisure?

Du rammer bedst, når du sigter efter en facon, der passer til din ansigtsform.

Ansigtet er ligesom malerier, de opnår det bedste resultat ved rigtigt valg af ramme. Kan du forestille dig et moderne abstrakt maleri sat i en stor snorklet forgyldt ramme?

Nå, ja du kan — fordi du kan forestille dig næsten alting, men du vil nok indrømme, at det vil virke afstikende og forkert. Det betyder dog ikke, at der kun er een rigtig ramme til hvert billede eller frisure. Flere

rammer kan være lige gode, men succes'en ved en frisure afhænger af, hvor godt den klæder personen, der skal bære den. To piger kan begge have runde ansigter, men en af dem behøver måske lidt mere hår frem ved kinderne til at bortlede opmærksomheden på en lidt længere næse, mens den anden ser meget bedre ud med håret velredt og glat bagom øret.

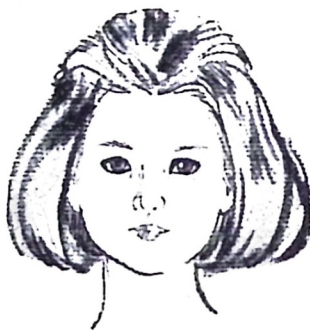
Kun ganske få piger er født med et perfekt ovalt ansigt, hvor enhver frisure er klædelig. For de resterende 95 pct. — de brede, de lange og smalle,

de runde og de kantede er løsningen denne! Du skal prøve at finde en frisure, der giver illusioner af et regelmæssigt ovalt ansigt. Ved hjælp af klipning, fald og toupering, måden du ruller håret op på og andre narrestreger samt eksperimenteren skal det nok til sidst lykkes, især hvis du tager et spejl med på råd. (Det ser det nemlig ikke ud til, at alle piger gør).

Se på de 8 ansigter. Kan du ikke se, at på de 4 rigtige harmonerer ansigt og frisure. Men husk, at de 4 frisurer, vi har valgt her, kun er et enkelt eksempel. Du skal ikke være modeslave, men se hvad der passer til dit ansigt, og blæs på hvad der er mode. Brug et af disse fire eksempler som en nøgle til klædelige frisurer for dig.

HVAD SKAL JEG NU VÆLGE?

Når jeg har
et rundt
ansigt?

NEJ

Når mit ansigt
er hjerteformet
med spids hage?

NEJ

JA

JA

Har du rundt ansigt:

„Nej“, dette er ikke din stil med mindre du vil ligne et græskar. „Ja“, håret skal være højt foroven på hovedet og tæt sluttende til siderne, sidehåret er længere end nakkehåret. For at få det højt foroven skal det være klippet specielt, så en toupering vil være let og det ikke klasker sammen. Sidehåret skal bagom øret, og kan trækkes frem over kinden, som man er i humor til.

Det hjerteformede og kantede ansigt:

„Nej“, den lige op og ned frisure klæder absolut ikke et ansigt, der er bredt foroven og bliver smalt og spidst nedefter — den fremhæver kun kindbenene. „Ja“, derimod vil en facon med usymmetrisk linie gøre underværker. Der skal være fyldigt hår fra ørerne og ned, og det må gerne stå udad som på tegningen. Klipningen er lige længde hele vejen rundt,

endelig ikke længere bagi, det giver et tungt og forkert indtryk set fra siden.

Et langt og smalt ovalt ansigt:

Den løse dunede top er sød, men ak desværre, der er „nej“ for dem der har lange og smalle ansigter. Hvad er forkert? Det trækker øjnene opad, lægger et par uvelkomne centimeter ovenpå hovedet og får ansigtet til at syne endnu længere end naturligt. Ligeledes vil kindbenene understrege den lange linie. Men et langt ansigt kan let blive kortere med pandehår og en let toupering af håret over ørerne.

Et bredt ansigt:

Her vil den lige ovenfor omtalte frisure give direkte modsat virkning. Som du kan se bliver ansigtet næsten fladtrykt. Her skal frisuren igen være usymmetrisk med et let pandehår. Måske vil det være gavnligt med en let „permanent“.

Til slut 3 tips, når du sætter hår:

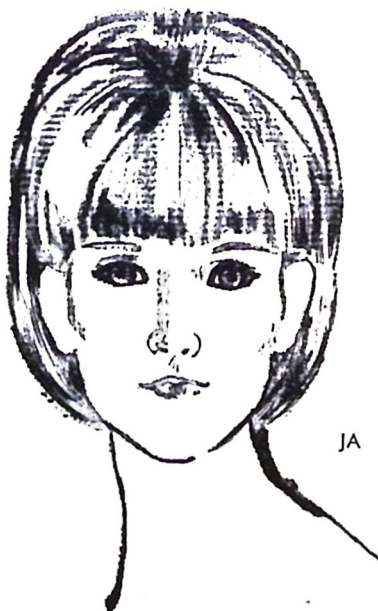
Ved toupering af dit hår, brug som frisøren en børste og touper aldrig hårspidserne. Naturligvis skal det børstes ud hver aften, hvis det ikke skal knække.

Øl gør håret blankt og let at sætte, men det vidste du vel!!!

Jeg kender en pige, der ved op-rulning af sit hår ruller det overste på hovedet modsat af sin skilning for at få det til at sidde højere når det er tort, for da børstes det den rigtige vej igen.

Artiklen med tilladelse fra „American Girl“

Når det er
langt og smalt?

Når det er
bredt?

En kløverspejder fortæller om sin hjemby - Kolding

Kommer man ind midt i Kolding, ser man, at det er en gammel by med smalle og krogede gader, men da Kolding har været meget udsat for krige og brande, er der kun to rigtige gamle huse tilbage. Det ældste hus ligger i Helligkorsgade og er fra 1589. Der er nu turistbureau. Det andet, Borchs hus, ligger på Akseltorv, og er fra 1595. Gavlen på dette bindingsværkshus er vist den rigest udsmykkede gavl i landet.

Sct. Nicolaikirke er bygget ca. 1250, men har ikke altid kun været brugt som kirke. En overgang var der skole i den ene fløj. Da Sct. Jørgens Hospital 1808 blev indrettet til fransk lazaret, blev de fattige, der boede på hospitalet flyttet over i kirken. 1545 var der kongelig barnedåb i kirken.

Koldinghus blev opført af hertug Abel i 1248. 20 år senere lod Erik Glipping det befæste som „en port og nøgle for riget“. At slottet havde stor betydning ses af, at det i 1320 var det ene af de 3 slotte i Jylland, der *ikke* skulle nedrives. 34 andre slotte blev revet ned.

Flere forskellige konger har opholdt sig på slottet. Chr. III døde her, og en stor del af Chr. IV's skolegang foregik på Koldinghus. Dronning Dorothea, der var enke efter Chr. III, boede på slottet i 12 år og fik stor betydning for byen. Hun gav Latinskolen en ny grundmuret bygning, og hun lod opføre en ny mølle ved slotssøen „Slotsmøllen“, som stadig ligger på samme sted, den er nu bryggeri.

Dronning Dorotheas navn huskes stadig her i byen, bl. a. er en „blå“ trop opkaldt efter hende. Det store firkantede tårn „Kæmpetårnet“ har navn efter 4 kæmper der stod i hver sit hjørne af tårnet: Hannibal, Scipio, Herkules og Hector og bar hver et våbenskjold, — det danske og det norske våben, de tre kroner og det jydsk våben. I fangekælderen har skipper Clement siddet lænket.

Under kejserkrigen blev slottet så forfærdeligt ødelagt, at Chr. IV måtte flytte til Houens Odde

(hvor nu KFUM-spejderne har førertræningscenter). Det blev begyndelsen til Fredericia.

I 1808 kom franske og spanske tropper til byen, og da marskal Bernadotte, (der senere blev Sveriges konge), den 30. marts holdt sit indtog i byen, var han meget forsinket, og spanierne, der havde stået opstillet i timevis til parade, frøs brødt, og for at få varmen igen, fyrede de så voldsomt i kakkelovnen, at slottet brændte.

Efter nogle restaureringsarbejder kunne slottet først i 1892 bruges som museum. Kunstforeningen har også nu lokaler deroppe, og ved særlige lejligheder bruges riddersalen.

Omkring 1935 blev Kæmpetårnet genopbygget. Kun Herkules med de tre kroner står deroppe nu. To af kæmperne forsvandt sporløst, da tårnet styrtede sammen under branden, og af den sidste er kun hovedet tilbage.

I staldgården, der hører til slottet, lod Chr. IV engang bygge et skib! Under sidste krig var der gestapohovedkvarter der, en celle står nu som minde herom.

På fjorden er der rigtig liv om sommeren af alle slags både, og midt i det hele så man før, de små fjorddampere bane sig vej ud til „Løverodde“, som ligger helt ude for enden af fjorden.

Tegneren
Thora Trilles
Tinka - Tegneserie

„Løverodde“ er det sidste udflugtssted, der er tilbage ved fjorden. For nogle år siden flyttede den sidste damper til Snekkersten og sejler nu på Øresund.

En tur med fjorddamperne har altid været fast tradition om sommeren, særlig turen rundt om Fænø er populær.

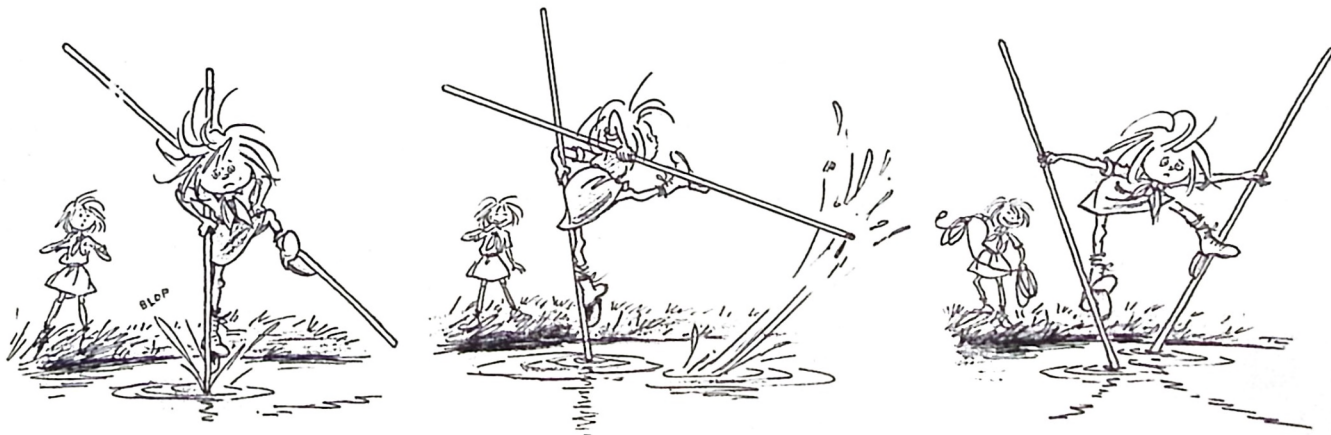
Traditioner.

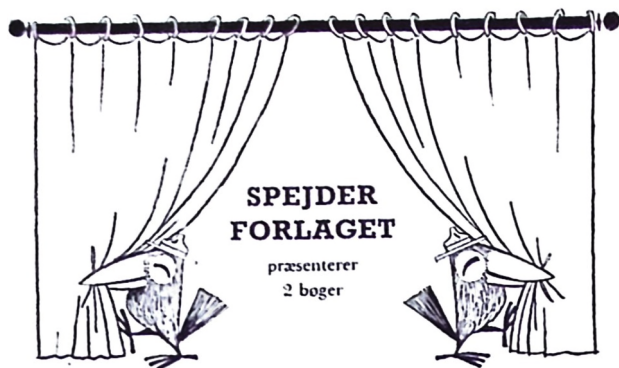
I gamle dage holdt alle latinskoler majfest. Den skik blev genoptaget her i byen i 1899 og er, bortset fra enkelte år, holdt siden. Den moderne majfest er en rigtig skoleudflugt, men den begynder aftenen før med kransegilde. Et godt stykke tid før festen vælges en majdronning, en junker og en baron.

Ved kransegildet serveres the og kransekage, eleverne danser et par timer i festsalen, der er smykket med løv, selv har de blomsterkrans i håret, og på Dronning Dorotheas mindeplade er en ekstra stor krans. Selve udflugten, der går til Skamlingsbanken, indledes med, at Majdronningen i festligt dronningskrud på sin trone bæres gennem byen i spidsen for skolen. Det samme sker ved hjemkomsten sidst på eftermiddagen, når alle børnene har bøgegrene med. Den anden tradition er et børneflagtog, som siden 1912 har været holdt på Valdemarsdagen. Det er et dejligt syn at se alle byens faner og alle de små flag

i dette lange tog, som slutter i slotsgården med Danmarkssamfundets faneuddeling og gudstjeneste om aftenen,

Bitten

SPEJDERLIV

4. omarbejdede udgave 1964.

Redaktion og tekst Carl Chr. Jensen.
Tegnere: Gotfred Mortensen, Per Illum og Torben Søborg.

Udgivet af *Spejderforlaget, KFUM-Spejderne i Danmark*.

Pris: 15 kr.

Bogens titel er efterhånden af gammel dato, allerede i 1932 udkom *Spejderliv* første gang. Denne første udgave var vel nærmest en oversættelse af Baden-Powell's „Scouting for Boys“. Også den nye udgave bygger på B.-P.s spejderbog, men sandt at sige er der foretaget en del ændringer, som gør at lighedspunkterne er få. Der er nu for alvor tale om en ren dansk spejderbog.

Når bogen bliver lagt frem til én, kan man ikke lade den ligge, dertil er af ydre for spændende. Nej, bogen må op i hånden. — Man begynder at blade i den, og erfarer hurtigt, at der er en nøje sammenhæng mellem omslag og indhold. Begge dele er af særdeles god kvalitet.

Igen gennem hele bogen går der en klar linie, begyndende med en omtale af *patruljen*, som er det bærende i spejderarbejdet. Dernæst følger nogle sider med spejderbevægelsens historie.

Så begynder de virkelig spændende kapitler, som alle i patruljen kan have stor glæde af at læse. Der er kapitler med både udendørs og indendørs spejd, husflid og andre spændende ting.

Som instruktionsbog må den betegnes som særdeles god. De mange instruktive farveplancher, som vi kender fra „Væbneren“, er letfattelige. Og masser af gode ideer er der at hente til det daglige arbejde i patruljen og troppen. I kapitlet om førstehjælp ses med glæde, at både den såkaldte „Natostilling“ og „Mund-til-næse“-metoden er beskrevet.

En spejderbog, javel, men man kan roligt anbefale den til alle, uanset alder, som interesserer sig for at tumle med tovværk, at campere, eller har interesse for orientering, naturiagttagelser eller blot mangler ideer til en hobby.

Der er også meget for pigerne at hente i „*Spejderliv*“.

Muleposen *Spejderforlaget ved Kurt Jensen* kr. 5.

Det sidste nye bidrag til tropsbiblioteket er „*Muleposen*“. Den kommer også fra *Spejderforlaget* — hvor de dog kan derinde!

Muleposen er smækfuld af gode ideer samlet af Kurt Jensen, også kaldet Grey Owl. Der står i forordet:

„*Muleposens* indhold er ikke færdig-tygget mad på konservesdåser, det er råvarer, du selv skal tilberede før brugen“.

Selvfølge kan vi aldrig finde bedre idéer end dem vi selv kan lave, men vi skal have noget at lave dem af, og *Muleposen* er fuld af ikke bare råvarer, men også krydderier og gode opskrifter til de sammenkogte retter, vi gerne vil anrette elegant som vort eget værk. Brug *muleposen* som „kokebog“ og igangsætter, jeg er sikker på, den vil mere dig.

R e d.

I sommer udkom

SKÆG OG SKETCH — 127 sider. Pris: 6,00 kr.

Enhver patruljefører kender den pinlige pause, som opstår, når patruljen bliver anmodet om at præstere et antal minutters underholdning. For hvad i alverden skal vi finde på? De gamle travere, vi kender — ja, dem kender alle de andre jo også. Havde vi dog bare en bog med nogle sketches!

Den har vi her. Det skulle ikke undre mig, om størstedelen af nærværende bogs indhold er nyt for vore dages spejdere. Sketches har en tilbojelig-
hed til at leve en tid og så gå i glemmebogen. Sådan med disse: For en gammel spejder dukker forlængst afsluttede sommerlejr og spejderfester op i erindringen... og gensynet blev festligt. Som titlen antyder, og forordet fastslår, gør den ikke fordring på alvor og lodighed, men er udmærket egnet til at give ideer til lejrbalets eller festens muntre del.

Foruden sketches indeholder bogen en samling råb — brug dem med mådehold, i tide og på rette sted!

Kanons, sange med bevægelser og andre sange, heldigvis med noder til, får man i tilgift ligesom enkelte lege.

En såre anvendelig lille bog. Med den i patruljens bibliotek kan pinlige pauser og hovedbrud undgås for et stykke tid.

Der er et fyldigt register og fornøjelige illustrationer.

Lasse

Der er desværre ikke plads
til Læsehestens Læser Anmeldelser
denne gang.

Indbydelser

Tyskland.

Bund Deutscher Pfadfinderinnen indbyder et hold på 10 spejdere (14–15 år) og 1 fører til at deltage i en 3-ugers lejr på deres lejrplads Immenhausen i nærheden af Kassel.

Lejren betegnes som „Freizeit für Pfadfinderinnen“, og finder sted 5.–28. juli. Det er en teltlejr. Programmet omfatter almindelig lejr-aktivitet samt udflugter og vandringer i omegnen. Der bliver ca. 40 tyske og 20 udenlandske deltagere. Pris for deltagelse: 125,- DM, hvortil kommer rejse og lommepenge.

Ansøgning (på skema) indsendes inden 1. maj.

England.

Mid-Sussex distrikt afholder international lejr i Great Walstead School, Lindfield, Haywards Heath, Sussex, i dagene 7.–14. august.

Der indbydes 2 danske pigespejdere på 16–17 år til at deltage i denne lejr samt opholde sig i private hjem 5.–7. og 14.–21. august.

Deltagelse i lejren er gratis, men man skal selv betale rejsen til og fra Sussex samt lommepenge.

Ansøgning (på skema) indsendes inden 1. maj.

England/Wales.

2nd Adel Company, Yorkshire, indbyder indtil 22 danske deltagere til tropslejr ved Bangor, North Wales, 27. juli – 3. august, og til ophold i private hjem i Leeds 23.–27. juli og 3.–7. august.

Indbydelsen gælder 18 spejdere (min. alder 14 år), 2 seniorspejdere og 2 førere. Der skal ikke betales lejrkontingent. Deltagerne betaler selv rejsen til Leeds og tilbage derfra til Danmark, medens transporten fra Leeds til lejren og retur er gratis.

Ansøgning (på skema) indsendes inden 1. maj.

England.

3 danske pigespejdere, 15–20 år, indbydes til at deltage i en international distriktslejr i Stanton Downham ved Thetford i Norfolk i dagene 7.–14. august med ophold i private hjem 14.–21. august.

Der skal ikke betales lejrkontingent. Deltagerne betaler selv rejsen.

Ansøgning (på skema) indsendes inden 1. maj.

For alle ansøgninger gælder det, at skema rekvireres fra og indsendes til: Det Danske Pigespejderkorps, Hunderupvej 67, Odense.

Rejsefonden.

Ansøgninger til rejsefonden må indsendes inden for samme frist som ansøgning vedr. den lejr, hvortil tilskud søges.

Skema rekvireres fra og indsendes til samme adresse som ovenfor angivet.

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Postbox nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en
spejderkammerat fra

(land) evt.

Mit navn er

Adresse

.....

.....

Skoleklasse el. beskæftigelse

.....

.....

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

.....

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser

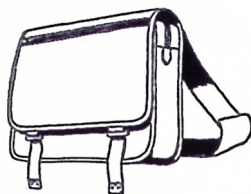
på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger 1 krone i frimærker.

Skuldertasker i sejldug

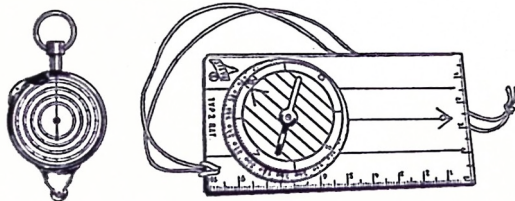
Grå m. 1 stort rum, 2 str.	14,50	11,50
Grå m. 2 rum	16,50	16,50
Grå m. 1 stort rum og udvendig kort- rude	16,50	
Grå m. 3 rum, det ene med lynlås	21,50	21,50

Grå, blå eller lys khaki m. 3 rum, de 2 m. lynlås	26,50
Samme ekstra stor, grå	29,50
Samme, ekstra stor + ud- vendig lomme m. lynlås, grå	39,00

Silvakompas

Type 5, uden væske	10,50
Type 3, væskefyldt, m. lup	19,85
Type 2, væskefyldt, m. lup	29,00
Type 1, væskefyldt, m. lup	38,75
Type 15, væskefyldt, m. spejl	52,75

Etui til kompas

Til type 2 og 5	5,00
Til type 3	5,50
Til type 1	5,75
Til type 15	6,00

Kortmåler med etui

M. ring eller stang	10,25
+ m. omdrejningstæller	12,50

Spisesæt

Dyb og flad tallerken og krus	
Mepal, blåt eller gult m. emblem	8,50
Mepal, grønt	8,50
Emailleret, cremefarvet	6,20
Krus, ekstra stort, Mepal, m. emblem, blåt eller gult	3,20

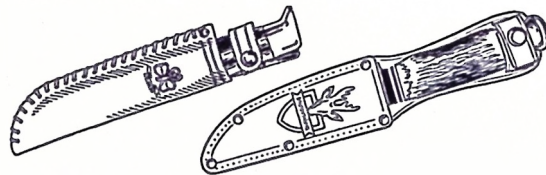

Spisebestik

Rustfrit stål, 3 dele	5,50
Rustfrit stål, 4 dele, i sejldugsetui	12,00
Etui, sejldug, til spisebestik	2,50

Dolke og knive

Dolk m. presset læderskaft 2 str.	11,00	9,75
Dolk m. hjortetakskraft, 2 str.	12,25	10,75
Slirekniv i skede m. metalsnøring og em- blem, rustfri, lille str.		23,00
Slirekniv, uden emblem på skeden, stor str., ikke rustfri		19,50
stor str., rustfri		23,50
Svanekniv, 2 str.	9,50	7,50
Etui til svanekniv		2,75

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

Depotet har lukket påskelørdag.

REDAKTØR: Ruth Estrup, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1965 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).
TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 31. 3. 1965